

***Tres guinees* - Virginia Woolf**

Si hagués estat un home, Virginia Woolf (1882-1941) hauria estudiat a Cambridge com van fer els seus germans. Tot i que va haver de conformar-se amb lectures i tertúlies, costa trobar en la literatura occidental algú que acumuli saviesa i intel·ligència d'una manera tan enlluernadora. Entre els seus llibres, destaca *Una cambra pròpia* (1929), no només com una fita en el món del feminisme, sinó també com un dels assajos més creatius, compassius i brillants que s'han escrit mai.

L'any 1938, en plena pre-guerra, Virginia Woolf publica un altre assaig, *Tres guinees*, dividit en tres capítols. En el primer exposa les relacions (més aviat, la manca de relacions) entre la universitat i les dones, que és com dir la discriminació més imperdonable que va rebre l'autora per raons de sexe. En el segon, s'endinsa en la diferència d'oportunitats que tenen les dones per accedir a llocs de treball; s'entén que la discriminació universitària és una de les causes de la discriminació laboral. En el tercer capítol es refereix a un dels pocs espais on la dona de l'època pot participar en termes d'una certa igualtat, el de la literatura.

Tres guinees es pot entendre com un desenvolupament d'*Una cambra pròpia*. En els anys que separen un i altre el seu pensament ha guanyat en complexitat. Ara la documentació és abassegadora, les argumentacions s'allargassen, les matisacions es superposen i les notes es prodiguen. La brillantor es manté, certament, però sense la lleugeresa de l'assaig anterior.

El llibre es presenta com la resposta de Virginia Woolf a la pregunta: "Com podríem evitar la guerra?". Hi ha qui sosté que *Tres guinees* va ser un llibre inoportú perquè el Regne Unit no va tardar a dur les tropes al camp de batalla. Després de llegir-lo, però, s'imposa la sensació que la inoportunitat era una altra. L'autora s'avança al seu temps quan relaciona feixisme i patriarcat, quan sosté que la prostitució del cervell és pitjor que la del cos. No és estrany que avui dia moltes facultats de política tinguin aquest llibre com a lectura obligatòria, ja que reclama un lector format, contemporani i interessat en les causes profundes de les desigualtats.

A *Una cambra pròpia*, Virginia Woolf establí que no és possible crear a partir de l'odi. A *Tres guinees* no arriba a la crispació de moltes de les seves seguidores, però resulta

menys literària i més pamfletària. Sigui com sigui, la majoria de les seves afirmacions són irrefutables.